

Gradcu gre naprej po vedno isti poti, da vzame slov. ljudstvu še to malo, kar ima pravice. Za to, da dobođe kmetsko prebivalstvo zdravnike bolj po ceni in da pride ležje do njih, dež. zbor nima denarja. Kako pa se naj ubranimo zakonov nemaničev, to še hoče nemška večina iti le na poizvedovanje. Da pa se lahko predstavijo ljudski učitelji iz službenih uzrokov, t. j. na voljo dež. šolsk. sveta v Gradcu, to je sila potrebno, izlasti na slov. Štajarju, in večina sklene torej tak paragraf na vrat na nos, Zastonj je ugovarjal posl. dr. Vošnjak, zastonj stavil to naglico na smeh dr. Pscheiden. Ces. namestnik ima odgovoriti sedaj tudi na vprašanje g. Kukoveca in tov., zakaj da se zavlačuje potrjenje načelnika v okr. zastopu na Ptuju. — Na Koroškem je že vsak 244. človek gluhomem, vendar še nemškimi liberalcem na teh sirotah ni dovolj, kajti vedno in vedno silijo slov. otrokom nemščino v usta, to pa je blizu toliko, kolikor zapreti jim usta, vsaj za nekaj časa. Nemščine se ne nauče, slovenščino pozabijo, druga pa se tudi nič ne priučé, tedaj pa čudo, če ne pridejo iz tacih šol sami tepci. — Žganja se isto tako popije največ na Koroškem, če sodimo iz števila „potik“, v katerih se toči žganje, vsakih 180 ljudi že ima po eno, v tem, ko ima pri nas še le 2805 po eno „potiko“. — Župan v Beljaku je g. Fr. Scholz pivarnar. — Slov. gimnazija v Kranju preneha vendar-le, če je je tudi v onih krajih potreba, kajti nobene srednje šole ni v lepem Gorenjskem. — Na Kranjskem se ljudje radi ukvarjajo z „delanjem denarja“, tako so jih uni teden sopen 6 obsodili na več časa težke ječe zavoljo tacih poskušanj. — V Dornbergu pri Gorici se je ustanovila podružnica sv. Cirila in Metoda. — Okoli Ajdovščine primanjkuje že sedaj ljudem kruha, ker so poletí imeli letos hudo sušo. — Pravda zavoljo dež. bolenišnice, ki jo imajo usmiljeni bratje v Gorici v svojih rokah, je končana. Dež. zbor torej odobruje naprave, kakor so v njej. — Drž. poslanec, g. Fr. Vucetić je uni teden umrl. — Po Istri se Hrvatje sedaj otresajo ital. jarma in bodo k malu vse večje občine v njih rokah. Tako je dobro. Kdor se lahko postavi na lastne noge, ne potrebuje tujih brgelj. — Dež. zbor v Poreču je svoje delo dovršil ter ga je vladni namestnik sklenil v ponedeljek s krepkim „živio“ na Nj. veličanstvo. — V Zagrebu se delajo priprave za plinovo razsvetljavo. Lepa je ta razsvetljava že, toda draga je ona še po večjih mestih, kamo-li po malih! — „Srbska matica“ v Novem Sadu ni Madjarom po volji, zato jo dajo sedaj preiskovati, nazadnje pa jo vrgó — za plot, naj bode ravno pri njej vse v redu. — Za leto 1888 računí Ogerska vlada samo na 18 milijonov primanjkljaja in pravi, da jim bode brž ko ne še od teh vzela kakih 5 do 6 milijonov. No ko bi

rekla, da še brž ko ne pridene toliko, ležje bi ji človek verjel, saj jo poznamo.

Vunanje države. Bolgarska vlada trdi, da je sedaj mir po vsej deželi in v resnici ni od nikoder poročil, da bi imeli nasprotniki princa Ferdinanda upanja, naj dobođe še kedaj vlado v roke. Za oboroževanje vojaštva dovoli sobranje 200.000 piastrov, od kodí pa jih princ naj vzame? — Srbski minister Ristić je vzbolel. Skupščina, drž. zbor, pa dela mirno naprej in kakor se kaže je še v tem precej srečna. — V Peterburgu so kakor se poroča, nastali nemiri in je car celó ranjen. To ni verjetno, toliko pa je gotovo, da so tudi v Peterburgu posvetovanja višjih vojaških glav. Med njimi je močna stranka za vojsko, vse eno, če že z Avstrijo ali z Nemčijo. — Knez Bismarck ima brž ko ne na rovašu, če nastane vojska, kajti vse kaže, da je on štrenjo zmedel. — Nemški cesarjevič pride še le spomladi iz Italije v Nemčijo, to se pravi, če mu bode stalno bolje. Dolej se zatrjuje, da mu še ne bode tako k malu za smrt. — Angleška kraljica je lastnoročno pismo poslala po vojvodi Norfolškem sv. Očetu in pravi se, da je imenitno poročilo v pismu. Kako pa je, to se ne zna za gotovo. — Francoska vlada, da-si daje obljube na mir, terja novih 11 milijonov za vojaštvo, drž. zbor pa ji dovoli samo 4 milijonov. — Zet Grevyja, Wilson, je sedaj oproščen, češ, da njegovo ponarenjenje pisem ni bilo nikomur na škodo. No sedaj je to lahko reči, saj je stari Grevy doli — s stola, nekaj, kar so hoteli merodajni možje. — Na ital. otoku Sardinija še je krvna osveta v cvetju, t. j. vsa žlahta seže na človeka, ako je kaj žalega storil komu iz cele žlahte. To so vam potlej poboji! — Za poslanca v Peterburgu imenoval je kralj Umberto grofa Marachettija in se pravi, da je to začetek neke zveze Italije z Rusijo. — V Abesiniji še stoji vse, kakor v onem tednu. Ital. vojaki si utrjujejo šotore, ali doma jih jezi, da stane ta „vojska brez krvi“ že toliko denarja. — Gledé prekopa Suez bode k malu konec besedi, Turčija premeni pogodbo med Anglijo in Francijo v nekaterih rečeh, in le-ti oblasti niste zoper nje. Tako stopi pa potlej pogodba v veljavo.

Za poduk in kratek čas.

Štirinajst dni širom sveta.

(Dajje.)

Hitro po poludne naju je vlak v Olomuce vlekkel. Okoli tega mesta bivajo bogati Hanaki — tudi Slovani. Na desni in levi strani železnice sva občudovala imenitne njihove vesi, lepa njihova polja. V hramu in okoli hrama povsodi imajo snago in lep red. Tako snago najdeš tudi v nekaterih naših vesih in hramih, postavim:

v ljutomerskem, gornje-radgonskem in ormužkem okraju. Toda, če hočem pravico govoriti, reči moram, da snaga gre v naših krajih rakovo pot, in da v tisti meri gine, kakor treznost in poštenost.

Hanakov lično in bogato nošo sem že marsikde po raznih časnikih našel namalano. Hanaki so lepi ljudje, visoke rasti in ravni kakor sveča. Slovaki so bolj belega lica in belih lasi, a Hanaki so otemnelega obraza in črnih lasi in oči.

Mesto Olomuče je trdnjava. Okoli in okoli ga obdaja visoko in debelo zidovje, toda stena ni nikjer ravna, ampak na vse strani pokvečena, tako da sovražna kroglja ne more nikdar z vso močjo zadeti, ampak da se jej povsodi nekako spodrsne in jej spodleti, da tako od svoje pogubonosne moči zgubi. Pred mestom ni snage, ampak sami jarki, blato in prah.

To mesto mi ni kaj posebno dopadlo. Lepa je nova ali ponovljena stolna cerkev. Cerkev kaže, da tisti, ki jo je ponavljal in to je menda prevzvišeni kardinal Fürstenberg, ima žep in v žepu groš. Tukaj na stolni cerkvi je ustanova, kakovih je že malo po katoliškem svetu, da le žlahtni gospodje zamorejo postati kanoniki stolne cerkve.

Prav o polnoči jo zavijeva proti zapadu v zlato Prago. (Dalje prih.)

Smešnica 51. Gospod bi rad kadil a nima ognja. V tem sreča čevljarčka, ki drži žarečo smodko v ustih. Brž ga poprosi za ogenj in čevljarček mu seveda hitro vstreže, toda nekam srpo gleda na lepe smodke, ki jih deva gospod nazaj v žep po tem, ko si je eno izbral. „Hvala!“ reče gospod, vračaje žareči kos smodke čevljarčku. „O“, odvrne mož, „to ni vredno, ali djali bi me bili v stisko, ko bi me bili prosili smodke“.

Razne stvari.

(Petindvajsetletnica.) V sredo, dne 21. decembra, je preteklo 25 let od imenovanja Njih ekselencije za knezoškofa lav. škofije. Vsled tega jim je mesto Maribor napravilo veliko ovacijo. V torek večer je bila vojaška godba, bakljada in petje mošk. pevskega zbora, v sredo dopoldne pa deputacije mestnega zastopa, c. kr. častnikov in profesorjev raznih učilišč.

(Dež. poslanec.) Kakor ni nihče drugače pričakoval, izvolili so zadnji petek volilni možje g. dr. Jos. Srncea vsi enoglasno za dež. poslanca. G. poslanec je že storil tudi obljubo v dež. zboru.

(Dež. zbor.) Za železnico Celje-Velenje-Šoštanj je dež. zbor dovolil 175.000 gld. in je torej upanje, da postane k malu iz nje resnica. Železnica iz Poličan na Slatino se bojda tudi pripravljena, ona bode pa na kolo z zobi.

(Opazka.) Na „božičnico“ dne 26. dec. pri č. šolskih sestrah v Celju opozorimo še posebej č. ude podpornega društva in sploh prijatelje slov. šole.

(Slov. čitalnica.) Obč. zbor slov. čitalnice v Mariboru je izvolil zadnjo nedeljo za predsednika g. P. Simona, za denarničarja g. J. Rapoca, oba hišna posestnika v Mariboru, za tajnika g. J. Korberja in v odbor gg. dr. Dominkuša, dr. Glančnika, dr. Srncea, A. Borščnika, J. Koprivnika in A. Rakoveca. Kakor je podoba, nadejamo se lahko, da bode poslej živeje gibanje v slov. čitalnici.

(Obč. zbor.) „Šaleška čitalnica“ ima svoj redni občini zbor v sredo dne 28. dec. 1887 ob 3. uri popoldne v čitalnici v Šoštanju. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika, 2. Poročilo tajnika, 3. Poročilo blagajnika, 4. Volitev novega odbora, ozir. predsednika in podpredsednika, 5. Volitev pregledovalcev računov, 6. Predlogi. K obilnej udeležbi vabi Odbor.

(Imenovanje.) G. A. Morocutti, pristav c. kr. okr. sodniji v Slov. Bistrici pride k c. kr. sodniji v Celje; g. dr. Em. Bayer postal je pristav c. kr. okr. sodniji v Kozjem, g. Ferd. Sokol pl. Reno pa pride iz Kozjega v Slov. Bistrico, g. Fil. Krmek iz Postojne v Konjice in g. dr. Ivan Kuder iz Il. Bistrice v Sevnico.

(Čudno.) V Podčetrtku so, kakor se piše naši sosedinji v poštni ulici, v jutro, dne 16. decembra občutili potres ter je ta trajal bojda „nekaj (!) minut“. Nam se zdi to čudno, da še Podčetrtek stoji, če je trpel potres v resnici nekaj minut.

(Na znanje.) Ker se večkrat poprašuje, kje da biva naš rojak g. dr. Jos. Lasbacher, naznanja nam njegov sorodnik, da biva č. g. dr. Lasbacher v Kalksburgu pri Dunaju ter je ondi profesor modroslovja. Dne 5. avgusta pa je imel ravno ondi v samostanu oo. jezuitov svojo prvo sv. mašo.

(Nova knjiga.) Gosp. Ivan Koprivnik, učitelj na c. kr. vadnici v Mariboru, je izdal novo knjigo z naslovom: „Gluhonemec in njegovo obrazovanje“. Knjiga v največi osmerki šteje 56 strani in je dober vodnik učiteljem in starišem pri vzrejevanju tacihi sirot. Stane pa 35 kr. in s pošto 5 kr. več. O njej še upamo pozneje reči kaj več.

(Novi krajni šolski svet) v Ponikvi si je izvolil v prvi seji za načelnika narodnega veleposestnika Jože Zdolšek-a. Upamo, da bode strogo varoval pravice svojega področja in uradoval slovenski.

(Podpora za dijaško kuhinjo v Mariboru) darovali so: mil. g. kan. Kosar 1 fl., g. Jož. Rotmann iz Maribora eno drevenko ajdovske moke. Z Murskega polja: Slavičevi iz Bučecovec 2 žaklja repe, Špindlerjevi iz Stare vesi 2 žaklja repe, č. g. Jak. Košar, župn. v